

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

9 februari 2007

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Rob Verreycken,
Wim Van Dijck en Werner Marginet en mevrouw Katleen Martens –**

**betreffende de splitsing van de Koninklijke Belgische Voetbalbond
en de oprichting van een Vlaamse voetbalbond**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Kris Van Dijck**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet, mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Jurgen Verstrepen;
de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, Steven Vanackere, Johan Verstreken;
mevrouw Els Robeyns, de heren Dany Vandenbossche, Jo Vermeulen;
de dames Margriet Hermans, Laurence Libert, de heer Herman Schueremans.

Plaatsvervangers:

de dames Hilde De Lobel, Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Freddy Van Gaever, Frans Wymeersch;
de dames Vera Jans, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer Johan Sauwens;
de heer Bart Caron, mevrouw Michèle Hostekint, de heer André Van Nieuwkerke;
mevrouw Patricia Ceysens, de heren Marnic De Meulemeester, Sven Gatz.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;
de heer Jan Loones.

Zie:

792 (2005-2006)

- Nr. 1: Voorstel van resolutie
- Nr. 2: Verslag hoorzitting

INHOUD

Blz.

I.	TOELICHTING VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE DOOR DE HEER JOHAN DECKMYN, MEDE-INDIENER.....	4
II.	ALGEMENE BESPREKING.....	5
III.	EINDSTEMMING	7

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 29 juni 2006, 18 januari en 1 februari 2007 het voorstel van resolutie betreffende de splitsing van de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) en de oprichting van een Vlaamse voetbalbond.

Op 29 juni 2006 werd het voorstel van resolutie toegelicht, waarbij werd afgesproken om een hoorzitting rond dit thema te organiseren.

Deze hoorzitting vond plaats op 18 januari 2007, en werd op 1 februari 2007 gevolgd door de bespreking en stemming van het voorstel van resolutie.

I. TOELICHTING VAN HET VOORSTEL VAN RESOLUTIE DOOR DE HEER JOHAN DECKMYN, MEDE-INDIENER

De heer *Johan Deckmyn* stelt dat door de staatshervorming van 1980 sport een bevoegdheid werd van de gemeenschappen. In de afgelopen 26 jaar heeft het merendeel van de sportfederaties zich daar uiteindelijk aan aangepast en hun unitaire structuur omgeuild voor een Vlaamse en een Waalse vleugel. Maar een van de oudste en grootste sportfederaties van ons land, de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB), heeft dat niet nodig geacht: hij is nog steeds volledig unitair gestructureerd. Dat is niet onbelangrijk, gelet op het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisaties en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding.

Ook minister van Sport Bert Anciaux erkent het probleem, vooral wat betreft de ondersteuning van de jeugdopleiding in het voetbal. In zijn beleidsnota Sport 2004-2009 werd het voetbal bij het topsportactieplan buiten beschouwing gelaten, omdat de Belgische voetbalbond zich nog steeds als een unitaire structuur opstelt. Die structuur verhindert de Vlaamse subsidiëring van de jeugdopleiding in het voetbal. De minister pleit in zijn nota dan ook voor de onderhandeling over de splitsing van de resterende unitaire sportbonden. Hij stelt terecht dat de vrijwaring en de optimalisering van de jeugdopleidingen in de Vlaamse sportclubs een structuur vereist bij de sportfederaties, waarmee de Vlaamse overheid decretaal kan samenwerken. Maar de KBVB heeft nog geen dergelijke structuur. De minister wil daar iets aan doen. Maar de oplossing waar hij voorstaat, is voor Vlaams Belang onvoldoende performant.

Ook bij de voetbalbond houdt men zich de jongste jaren bezig met een splitsingsscenario in een Vlaamse en een Waalse vleugel. Kleinere clubs en vooral het jeugdvoetbal slaken geregeld noodkreten omdat ze niet door de overheid kunnen worden ondersteund. De top van de voetbalbond zou wel willen dat het decreet zodanig aangepast wordt dat het Vlaamse voetbal alsnog kan worden gesubsidieerd. Maar zelfs zij beseffen dat een dergelijk scenario niet haalbaar is.

Sinds het voorstel van resolutie werd ingediend, is er volgens de heer Deckmyn al een en ander gebeurd. De toenmalige voorzitter van de technische commissie, Michel Preud'homme, had de opdracht gekregen om een plan tot gedeeltelijke splitsing van de voetbalbond op te stellen. Het plan-Preud'homme bestaat erin dat de voetbalbond wordt opgesplitst in een vleugel 'betaald voetbal', en in een vleugel 'amateurvoetbal', en dat de vleugel amateurvoetbal vervolgens wordt opgesplitst in een Vlaamse en een Waalse vleugel.

Maar zelfs voor de top van de KBVB gaat een dergelijke splitsing al veel te ver. Sommige leden van het uitvoerend comité zien de splitsing zoals die is uitgewerkt in het plan-Preud'homme niet zitten en stuurden het plan naar een werkgroep van de bond die een en ander moest verfijnen. Binnen de voetbalbond gaan trouwens nog steeds stemmen op dat een splitsing van het amateurvoetbal in een Vlaamse en Waalse vleugel nooit een meerderheid zal krijgen, noch in het uitvoerend comité noch in de algemene vergadering van de KBVB.

Wel vond het plan-Preud'homme een medestander in minister Anciaux die zich meermaals uitsprak ten voordele van het plan en de slechts gedeeltelijke splitsing van de KBVB, met inbegrip van de splitsing van derde en vierde 'nationale'.

Volgens de indieners van dit voorstel van resolutie voldoet een dergelijke splitsing geenszins. Ze pleiten voor de volledige splitsing van de KBVB, de oprichting van een Vlaamse voetbalbond, de organisatie van een Vlaamse voetbalcompetitie zowel voor amateurvoetbal als voor profvoetbal, en de oprichting van een Vlaams nationaal voetbalelftal dat aan de internationale competities voor landenploegen zal deelnemen.

Het plan-Preud'homme is immers niet naar de geest van de federale staatsstructuur waarbij sport in 1980 al werd overgeheveld naar de gemeenschappen. De in het plan-Preud'homme voorgestelde splitsing zal bovendien gepaard gaan met nog meer logge en complexe structuren en een stijgend kostenplaatje

voor de clubs en de bond. Immers, door de splitsing conform het plan-Preud'homme zal de KBVB maar liefst vier centrale administraties krijgen. Dat maakt de werking nog stroever dan ze nu al is. De KBVB zal na een dergelijke hervorming nog minder dan vandaag het hoofd kunnen bieden aan de problemen waarmee het voetbal geconfronteerd wordt. Eén voorbeeld is de wijze waarop de KBVB omgesprongen is met het gokschandaal in het Belgisch voetbal. Een Vlaamse voetbalbond zou efficiënter dergelijke problemen kunnen aanpakken, wegens een eenduidige structuur vrij van communautaire conflicten. De jongste jaren kan men vaststellen dat de KBVB en het voetbalelftal steeds meer geconfronteerd worden met communautaire problemen.

De heer Deckmyn onderstreept dat een Vlaams nationaal voetbalelftal een uitstekende ambassadeur zou kunnen zijn in het buitenland. Een volk moet zich immers niet alleen kunnen herkennen in symbolen als een vlag, een volkslied of een nationale feestdag, maar ook in een eigen voetbalelftal. En wat in andere topsporten kan, moet evenzeer mogelijk zijn in het voetbal. Vlaanderen zou trouwens geen uitzondering zijn in het internationale voetbal. Al jaren beschikt het Verenigd Koninkrijk over vier kwaliteitsvolle landenteams, met name Engeland, Wales, Schotland en Noord-Ierland.

Dat de oprichting van een Vlaams nationaal elftal en een eigen Vlaamse voetbalcompetitie het niveau van het voetbal in dit land naar beneden zou halen, is een drogreden. Men schernt dan altijd met het argument dat men onder een kleinere bevolking ook minder kwaliteitsvolle voetballers kan selecteren. Dat is natuurlijk geen argument want er zijn heel wat voetbalnaties die het op internationaal vlak zeer goed doen en die een kleinere bevolking hebben dan Vlaanderen.

Er is trouwens geen reden om voor de voetbalbond een uitzondering te maken. De voetbalbond werkt met het plan-Preud'homme een heel andere splitsing uit dan de andere sportbonden in Vlaanderen. Die hebben zich wel volledig gesplitst.

Ondertussen is het volgens de heer Deckmyn windstil over de splitsing van de KBVB. Het is tijd dat de overheid wat druk uitoefent om een definitieve oplossing in dit dossier te bewerkstelligen. De arrogantie die de top van de KBVB overigens aan de dag legt inzake de splitsing van de voetbalbond is tot op heden ongezien. Nadat de minister van Sport via de mediakanalen en in de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement had laten weten welke financiële middelen zouden kunnen worden vrijgemaakt indien de KBVB zich splitst en aanpast aan het decreet van 13 juni 2001, liet de KBVB weten dat hij eerst de

(financiële) beloften van de minister op papier wilde alvorens over te gaan tot een eventuele goedkeuring van het plan-Preud'homme of een herwerkte versie ervan. De naleving van de decreten en de grondwetsherziening van 1980 moet dus worden afgekocht. Dat is ongehoord. Als een sportfederatie weigert zich aan te passen aan de federale staatsstructuur van het land waarin de federatie actief is, heeft de politieke overheid, indien ze zichzelf ernstig neemt, geen andere keus dan via het politieke forum een doorbraak te forceren.

II. ALGEMENE BESPREKING

De heer *Johan Deckmyn* meent dat er ondanks alle gesprekken tussen de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) en minister Anciaux geen vooruitgang wordt geboekt in het splitsingsdossier. Er zijn tot nu toe enkel halfslachtige oplossingen voorgesteld. Het Vlaams Belang kiest voor de maximale oplossing, maar zelfs een minimale oplossing lijkt onhaalbaar door de tegenwerkingen van de KBVB.

In antwoord op een vraag van de heer Kris Van Dijck (*Hand. VL. Parl. 2005-06, nr. C8*) stelde minister Anciaux op 12 oktober 2006: “Toen uiteindelijk de uitbesteding van het onderzoek moest gebeuren, wou de voetbalbond de splitsing alleen nog laten onderzoeken op het niveau van het provinciale voetbal. En dat in tegenstelling tot wat in het oorspronkelijke plan-Preud'homme stond, namelijk een splitsing vanaf het niveau van derde klasse.” Dit citaat wijst volgens de spreker op de koerswijzigingen die het dossier niet ten goede komen. Hoewel uit de hoorzitting met de KBVB blijkt dat een beperkte splitsing bespreekbaar is, zal de bespreekbaarheid bescheiden zijn en vooral gericht op de financiële meerwaarde ervan voor de KBVB.

Om de splitsing af te dwingen, suggereert de spreker om de financiering langs juridische achterpoortjes onmogelijk te maken. Hij verwijst in dat verband naar de amendementen nrs. 13 en 27 van de heer Sauwens op artikel 13 van het ontwerp van decreet houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1024*).

Zowel tijdens de hoorzitting (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 792/2*) als in een interview met Knack wijst de heer François De Keersmaecker, voorzitter van de KBVB op de kosten van de splitsing. In het interview vraagt de bondsvoorzitter wat het voetbal te winnen heeft bij een splitsing. Dat bewijst volgens de spreker dat de KBVB zich niet wil aanpassen aan

de federale logica.

Hoewel de splitsing van de KBVB los staat van de splitsing van competitie, kiest het Vlaams Belang in zijn voorstel van resolutie voor een combinatie van beide. De spreker is ervan overtuigd dat Vlaanderen af moet van zijn Calimero-mentaliteit. Een Vlaamse competitie moet niet onderdoen voor bijvoorbeeld de Deense of de Schotse.

Volgens de spreker zou een Vlaams nationaal elftal het internationaal lang niet slecht doen in vergelijking met de Belgische nationale ploeg. Hij geeft toe dat dit geen sterk argument is voor een splitsing. Het tegenargument dat de UEFA enkel landen aanvaardt als ze door de VN als soevereine natie erkend worden, is ondergraven door het Sporttribunaal in Lausanne. Op vraag van Gibraltar is de UEFA in het ongelijk gesteld. Tijdens de voorrondes voor het wereldkampioenschap van 1994 heeft de Belgische nationale ploeg tweemaal tegen de Faeröer gespeeld. De Faeröer vormen geen onafhankelijke natie en maken deel uit van Denemarken.

Als tegenargument voor een Vlaams nationaal elftal, wordt steeds gezegd dat de situatie in Verenigd Koninkrijk niet als voorbeeld mag worden genomen omdat voor Engeland, Wales, Noord-Ierland en Schotland een uitzonderingsclausule geldt. De situatie van de Faeröer vormt volgens de spreker wel een voorbeeld voor Vlaanderen.

De heer *André Van Nieuwkerke* is van oordeel dat de discussie moet gaan over de vraag of Vlaanderen een rol kan spelen in het Belgische topvoetbal. Topvoetbal is sporteconomisch van belang. Als Vlaanderen bijvoorbeeld beslist de bouw van stadions te steunen door middel van Publiek-private Samenwerking (PPS), kan het een aantal voorwaarden stellen. Een voorwaarde zou kunnen zijn de competitie anders te organiseren. De spreker gelooft immers niet meer in de huidige organisatie van de Belgische competitie en is voorstander van een competitie tussen clubs uit de Lage Landen want ook sporteconomen dringen daarop aan. De beloften van deze topclubs zouden in derde klasse kunnen spelen. De spreker vraagt een presentatie van een aantal studies over het economische belang van topsport. Zo zou één topploeg per provincie haalbaar zijn. Op politiek niveau overweegt men één stadion per provincie.

De heer *Karlos Callens* is het eens met de heer Van Nieuwkerke. Een aantal economische factoren zorgen ervoor dat Belgische ploegen niet goed scoren in internationale competities. Dat feit heeft eveneens enkele economische gevolgen. Hij wijst erop dat iedereen het eens is over een geleidelijke splitsing van de KBVB. Het argument dat een en ander lang

duurt, lijkt niet onlogisch gezien de omvang van de vereniging. Splitsen heeft immers ook gevolgen voor infrastructuur en organisatie. Hij pleit voor omzichtigheid en overleg. Vervolgens wijst de spreker op andere problemen. Zo betalen buitenlands spelers minder belastingen dan de Belgische. Eigen jeugdspelers krijgen zo geen kansen.

De spreker zal dit voorstel van resolutie niet goedkeuren omdat het de KBVB te snel wil splitsen. De VLD wil liever de druk op de ketel houden door het invoeren van een aantal maatregelen in het ontwerp van decreet houdende de subsidiëring van gemeenten en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid (*Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1024/1). Hij schat de kans op slagen van een geleidelijke splitsing hoog in.

Voor de heer *Johan Sauwens* ligt de enige verdienste van dit voorstel van resolutie in het feit dat er een hoorzitting is georganiseerd over dit thema. Het Vlaams Parlement is in debat getreden met de KBVB over voetbal in het algemeen: van de kleine dorpsploegen tot de nationale ploeg. Hij deelt de analyse van het Vlaams Belang over een aantal communautaire aspecten maar vindt dit voorstel van resolutie tactisch niet sterk. Hij pleit voor goede decreten en voldoende financiële steun zodat de sportbonden de competities organiseren zoals ze zelf verkiezen, want uiteindelijk geldt de vrijheid van vereniging.

De spreker stelt dat het debat over de splitsing volop aan de gang is binnen de KBVB. Dit voorstel van resolutie is echter gebruikt om een karikatuur te maken van het Vlaamse sportbeleid. Het gaat volgens de spreker niet om een Vlaamse nationale ploeg, maar wel om het feit dat de politiek de hand reikt aan het voetbal. Het debat is gestart. Minister Anciaux levert inspanningen. Het Vlaams Parlement is bereid samen met de KBVB een oplossing te zoeken voor de financiële problemen van de jeugdopleidingen. Voorts is infrastructurele steun mogelijk en is de Vlaamse overheid bereid een inspanning te leveren om een internationale competitie te organiseren. In dit kader vertrekt het voorliggende voorstel van resolutie van een verkeerde basis en is het te confronterend opgesteld.

De heer *Johan Deckmyn* houdt vast aan een maximale splitsing. De KBVB splitsen kan hand in hand gaan met wat de heer Van Nieuwkerke voorstelt. De BeNe-Liga met wedstrijden tussen België en Nederland is hier een goed voorbeeld van. Zowel in Nederland als in België zijn daar voorstanders van. De heer Deckmyn begrijpt echter wel dat dit eerder een scenario is op lange termijn.

III. EINDSTEMMING

Het voorstel van resolutie betreffende de splitsing van de Koninklijke Belgische Voetbalbond en de oprichting van een Vlaamse Voetbalbond wordt verworpen met 10 stemmen tegen 5.

De verslaggever,

Kris VAN DIJCK

De voorzitter,

Dany VANDENBOSSCHE
